

Likkutei Sichos

Volume 11 | Yisro | Sicha 1

Text 1

יתרו יח, א-יא

וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדְיָן חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹקִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי הוֹצִיא ה' אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם . . .
וַיָּבֹא יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל מֹשֶׁה אֶל הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר הוּא חֹנֶה שָׁם הַר הָאֱלֹקִים . . .
וַיִּסְפֹּר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה ה' לְפָרְעֹה וּלְמִצְרַיִם עַל אֹדֹת יִשְׂרָאֵל, אֵת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מָצְאתֶם בְּדֶרֶךְ וַיְצַלֵּם ה'.
וַיַּחֲדֹ יִתְרוֹ עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' לְיִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הִצִּילוּ מִיַּד מִצְרַיִם.
וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ: בְּרוּךְ ה' אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פָּרְעֹה, אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת הָעָם מִתַּחַת יַד מִצְרַיִם. עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל ה' מִכָּל הָאֱלֹהִים.

Yisro 18:1-1

Yisro, the kohein of Midian, Moshe's father in law, heard all that G-d had done for Moshe and his people Israel, that G-d had taken Israel out of Egypt. . . .

Moshe's father in law, Yisro, and his [Moshe's] sons and his wife came to Moshe, to the desert where he was encamped, to the mountain of G-d. . . .

Moshe told his father in law all that the G-d had done to Pharaoh and to the Egyptians on account of Israel, [and about] all the hardships that had befallen them on the way, and [that] G-d had saved them. Yisro was happy about all the good that G-d had done for Israel, that He had rescued them from the hands of the Egyptians.

Yisro said: "Blessed is G-d, Who has rescued you from the hands of the Egyptians and from the hand of Pharaoh, Who has rescued the people from beneath the hand of the Egyptians. Now I know that G-d is greater than all the gods. . . ."

Text 2

סנהדרין צד, א

"ויאמר יתרו, ברוך ה' אשר הציל אתכם". תנא משום רבי פפייס: גנאי הוא למשה וששים ריבוא שלא אמרו ברוך עד שבא יתרו ואמר "ברוך ה'".

Sanhedrin 94a

"Yisro said: 'Blessed is G-d, Who has rescued you . . .'" A tanna taught in the name of Rabbi Papayes: "It is a disgrace for Moshe and the six hundred thousand [Jews] that they did not say "baruch" until Yisro arrived and said, "Blessed be G-d."

Text 3

זוהר ח"ב סח, א

אתא יתרו כומרא עלאה ורברבא, רב ממנא (דכל ממנא) דכל טעוון אחרנין, ואודי ליה לקודשא בריך הוא, ואמר "עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלהים". כדין אסתלק ואתייקר קודשא בריך הוא ביקריה עילא ותתא, ולבתר יהב אורייתא בשלימו.

Zohar, vol. 2 68a

Came Yisro, the illustrious High Priest, a master of all other deities, and praised G-d, and said: "Now I know that G-d is the greatest of all the other gods!"

It was then that the Holy One Blessed Be He ascended and was made known in His greatness on high and below, and then the Torah was given in its entirety,

Text 4

רש"י, יתרו יח, יא

מכל האלהים: מלמד שהיה מכיר בכל עבודה זרה שבעולם, שלא הניח עבודה זרה שלא עבדה.

Rashi, Yisro 18:11

“[Now I know that G-d is greater] than all the gods”: This teaches us that he [Yisro] was knowledgeable about every type of idolatry in the world, and there was no pagan deity that he did not worship.

Text 5a

משנה תורה, הלכות עבודה זרה א, א

בימי אנוש טעו בני האדם טעות גדול ונבערה עזת חכמי אותו הדור – ואנוש עצמו מן הטועים היה – וזו היתה טעותם: אמרו: "הואיל והאלקים ברא כוכבים אלו וגלגלים להנהיג את העולם ונתנם במרום וחלק להם כבוד והם שמשים המשמשים לפניו, ראויין הם לשבחם ולפארם ולחלוק להם כבוד. וזהו רצון הא-ל ברוך הוא לגדל ולכבד מי שגדלו וכבודו, כמו שהמלך רוצה לכבד העומדים לפניו, וזהו כבודו של מלך".

כיון שעלה דבר זה על לבם התחילו לבנות לכוכבים היכלות ולהקריב להן קרבנות ולשבחם ולפארם בדברים ולהשתחוות למולם כדי להשיג רצון הבורא בדעתם הרעה, וזה היה עיקר עבודת כוכבים. וכך היו אומרים עובדיה היודעים עיקרה, לא שהן אומרים שאין שם אלו-ה אלא כוכב זה.

Rambam, Hilchos Avodah Zara 1:1

During the times of Enosh, mankind made a great mistake, and the wise men of that generation gave thoughtless counsel. Enosh himself was one of those who erred.

Their mistake was as follows: They said that G-d created stars and spheres with which to control the world. He placed them on high and treated them with honor, making them servants who minister before Him. Accordingly, it is fitting to praise and glorify them and to treat them with honor. [They perceived] this to be the will of G-d, blessed be He, that they magnify and honor those whom He magnified and honored, just as a king desires that the servants who stand before him be honored. Indeed, doing so is an expression of honor to the king.

After conceiving of this notion, they began to construct temples to the stars and offer sacrifices to them. They would praise and glorify them with words, and prostrate themselves before them, because by doing so, they would—according to their false conception—be fulfilling the will of G-d.

This was the essence of idol worship and this was the rationale of those who worshiped them. They would not say that there is no other god except for this star.

Text 5b

משנה תורה, שם ב, א

עיקר הצווי בעבודת כוכבים שלא לעבוד אחד מכל הברואים – לא מלאך ולא גלגל ולא כוכב ולא אחד מארבעה היסודות ולא אחד מכל הנבראים מהן. ואף על פי שהעובד יודע שה' הוא האלקים והוא עובד הנברא הזה על דרך שעבד אנוש ואנשי דורו תחלה, הרי זה עובד כוכבים. וענין זה הוא שהזהירה תורה עליו ואמרה: "ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש וגו' אשר חלק ה' אלקיך אותם לכל העמים" (דברים ד, יט). כלומר: שמה תשוט בעין לבך תראה שאלו הן המנהיגים את העולם והם שחלק ה' אותם לכל העולם להיות חיים והווים ואינם נפסדים כמנהגו של עולם, ותאמר שראוי להשתחוות להם ולעובדן.

Rambam, *ibid.* 1:1

The essence of the commandment [forbidding] idol worship is not to serve any of the creations: not an angel, a sphere, a star, none of the four fundamental elements, nor any entity created from them. Even if the person worshipping knows that G-d is the [true] God and serves the creation in the manner in which Enosh and the people of his generation worshiped [the stars] originally, he is considered to be an idol worshiper.

The Torah warns us about this, saying: "Lest you lift your eyes heavenward and see the sun, the moon, and the stars . . . [and bow down and worship them], the entities which G-d apportioned to all the nations" (Devarim 4:19). This implies that you might inquire and it might appear to you that these entities control the world, having been apportioned by G-d to all the nations to be alive, to exist, and not to cease existence, as is the pattern of [the other creations with] the world. Therefore, you might say that it is worthy to bow down to them and worship them.

Text 6

קהלת ב, יג

וְרֵאִיתִי אֲנִי שֵׁשׁ יִתְרוֹן לְחֻכְמָה מִן הַסְּכָלוֹת כִּי־תֵרוֹן הָאוֹר מִן הַחֹשֶׁךְ.

Koheles 2:13

And I saw that wisdom has an advantage over folly, as the advantage of light over darkness.

Text 7

מדרש רבה, שמות יב, ג

"השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם" (תהילים קטו, טז). משל למה הדבר דומה? למלך שגזר ואמר: "בני רומי לא ירדו לסוריא ובני סוריא לא יעלו לרומי". כך כשברא הקב"ה את העולם גזר ואמר: "השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם". כשבקש ליתן התורה בטל גזירה ראשונה ואמר: "התחתונים יעלו לעליונים והעליונים ירדו לתחתונים".

Midrash Rabah, Shemos 12:3

"The heavens are G-d's domain and the earth He gave to the human beings" (Tehilim 115:16).

This can be compared to a king who decreed that the residents of Rome may not descend to Syria and the residents of Syria may not go up to Rome.

Similarly, When G-d created the world He decreed: "The heavens are G-d's domain and the earth He gave to the human beings." When He desired to give the Torah He rescinded this decree and said: "Those below may ascend on high and those on high may descend below."

Text 8

רש"י, יתרו יח, א

וישמע יתרו – מה שמועה שמע ובא? קריעת ים סוף ומלחמת עמלק.

Rashi, Yisro 18:1

"Yisro heard": What news did he hear that caused him to come? The splitting of the Yam Suf and the war with Amalek.